



Ο Πελαγόςμικτος Σίμος

Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ



Αγ. Σπυρίδων - Λιμάνι

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ «Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΤΟΣ 22ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 139 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2010 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115, ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 44 - ΤΗΛ. 210-4632.910 FAX: 210-4632.910

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΚΛΟΠΩΝ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Κατά καιρούς στο νησί μας αναφέρονται και γίνονται σημαντικές κλοπές.

Οι "γνωστοί - άγνωστοι" εξορμούν και ληηλατούν τις περιουσίες μας.

Σχεδόν κάθε μέρα αναφέρεται κάποια κλοπή.

Άλλοτε σε οικοδομές, άλλοτε σε χωράφια, άλλοτε σε σκάφη, σε αυλές, σε κήπους πάντα κάποιος κάτι χάνει.

Αυτό δεν γίνεται μόνο τον τελευταίο καιρό αλλή εδώ και πολλή χρόνια. Το συζητάμε οι κάτοικοι μεταξύ μας, το καταδικάζουμε αλλή δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι πιο δραστικό.

Μήπως είναι καιρός να σκεφτούν σοβαρά οι αρμόδιοι ότι το νησί έχει ανάγκη από αστυνόμευση όλο το χρόνο και όχι μόνο τους καλοκαιρινούς μήνες;

Ή μήπως πρέπει ο καθένας από μας να... "στήνει караούλι" έξω από την πόρτα του για να προστατεύσει τα υπάρχοντά του, με όποιον τρόπο θεωρεί σωστό;;...

Καλώ λοιπόν τους "κυρίους" αυτούς να αλλήξουν τρόπο απόκτησης αγαθών και όχι να κλέβουν ό,τι τους λείπει γιατί η αγανάκτηση που προκαλούν μπορεί να οδηγήσει σε ακρότητες.

Είμαστε μια μικρή, κλειστή κοινωνία που ενώ θα έπρεπε να είμαστε παράδειγμα προς μίμηση, δυστυχώς οι συμπεριφορές αυτές (όπως και πολλή άλλες...) μας οδηγούν σε αντίθετη κατεύθυνση.

Έτσι επειδή αγαπά ο θεός τον κλέφτη αλλή αγαπά και τον νοικοκύρη, προτείνω στους "γνωστούς - άγνωστούς" να συνεισίστουν να πάψουν να μας προκαλούν για να μην έρθουν και τα χειρότερα.

Επιθυμώ με τον τρόπο αυτό να καταγγείλω αυτό το μείζον πρόβλημα ώστε να σταματήσουν αυτές οι κακές συμπεριφορές.

ΤΟ Δ.Σ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ
«Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ Κ. ΑΪΔΙΝΗ ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΗΝ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟ

Ελαφόνησος, Νοέμβριος 2009

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ

Είμαστε οι κάτοικοι ενός μικρού "σφιχτοδεμένου νησιού νότια του Λακωνικού κόλπου, που αν και είναι πολύ γνωστό για την ομορφιά του σε διεθνή κλίμακα και φιλοξενεί χιλιάδες κόσμο την τουριστική περίοδο, αδυνατεί λόγω ανεπαρκών συνθηκών να εξυπηρετήσει τόσο τους τουρίστες το καλοκαίρι όσο και τους ντόπιους καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου σε θέματα τόσο σοβαρά όπως η ιατρική περίθαλψη.

Από την ίδρυση του Αγροτικού μας Ιατρείου, το νησί μας έχει δεχθεί φιλόξενα και έχει εξυπηρετηθεί από δεκάδες γιατρούς, που δυστυχώς έρχονται και φεύγουν και οι κάτοικοι μπαίνουν σε μια διαδικασία στελείωτη να γνωριστούν και να πουν το ιστορικό τους ξανά και ξανά.

Τώρα έχουμε την τύχη να εξυπηρετούμεθα για πάνω από ένα χρόνο, από έναν γιατρό που έχει κερδίσει τις καρδιές μας τόσο με την επαγγελματική του υπευθυνότητα όσο και με το εξαιρετικό χαρακτήρα του και νιώθουμε τυχεροί γιατί ο γιατρός αυτός, ο κ. Αϊδίνης Ανδρέας έχει εκφράσει την επιθυμία του να παραμείνει στο νησί μας για τουλάχιστον ακόμη ένα χρόνο και να μας παρέχει τις υπηρεσίες του.

Είναι ο άνθρωπος που εμείς οι κάτοικοι έχουμε εμπιστευθεί, έχουμε αγαπήσει και ο οποίος πρόθυμα ακόμη και πέρα από το ωράριο του προσφέρει τις υπηρεσίες του σε όλους αυτούς που τον χρειάζονται.

Το ήθος του, ο χαρακτήρας του και πάνω από όλα η υπευθυνότητα και η συνέπεια που τον χαρακτηρίζουν ως γιατρό και ως άνθρωπο τον έχουν κάνει πολύτιμο μέλος μικρής μας κοινωνίας.

Πιστεύουμε ότι έχουμε και εμείς το δικαίωμα αφού βρέθηκε ένας γιατρός που επιθυμεί και ο ίδιος να παραμείνει κοντά μας, να μας δοθεί η ευκαιρία αυτή, για αυτό παρακαλούμε θερμά να εξετάσετε το αίτημα μας και να ξεπεραστούν τα όποια γραφειοκρατικά προβλήματα, προκειμένου να παραμείνει ο γιατρός μας και να συνεχίσει να μας προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες του.

Ακολουθούν οι υπογραφές μας, για να παραμείνει ο γιατρός κ. Αϊδίνης στην Ελαφόνησο.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος Ελαφονησιωτών «Ο Φιλόπατρις» σας προσκαλεί στην κοπή της πίτας που θα γίνει στις 23/1/2009 και ώρα 16.30 στο Πολιτιστικό Κέντρο Κερασινίου Μελίνα Μερκούρη (Εμ. Μπενάκη 70)

Θα χαρούμε πολύ να έρθετε.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ & ΤΟ Δ.Σ.

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ

στην δημιουργία ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΑ ΑΣΠΡΟΥΔΙΑ

Δεν θα επιτρέψουμε ποτέ ΞΕΝΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

να καταστρέψουν τον τόπο μας. Ε Π Α Γ Ρ Υ Π Ν Ο Υ Μ Ε .

Ενισχύστε οικονομικά το Σύλλογό μας.
Σας χρειάζεται.

Ο Σύλλογός μας
θέλει να ευχθεί θερμά
σ' όλους τους συμπατριώτες μας
Ελαφονησιώτες
όπου κι αν βρίσκονται να έχουν
μια καλή χρονιά με Υγεία,
Οικογενειακή Ευτυχία και Πρόοδο.
Και να ευχόμαστε το 2010 να είναι για το νησί μας
μια χρονιά ανάπτυξης και προόδου.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου

Κοινωνικά Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

- Γεωργίου Ν. Αρώνη
- Γεωργίου Σ. Παπούλια

• Τελέσθηκε στον Ι.Ν. Αγ. Σπυριδών στην Ελαφόνησο ο γάμος της Γεωργίας Σαρακινιώτη (Σάρα) με τον James Sullivan από την Αυστραλία.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Εις μνήμη του κ. Μιχάηλ Ψαρομμάτη η οικογένειά του αντί στεφάνου έδωσε το ποσό των 500 ευρώ στον Ι.Ν. Αγ. Σπυριδώνα για την αντικατάσταση της κεραμοσκεπής του.

Το Εκκλησιαστικό συμβούλιο σας ευχαριστεί και εύχεται ο Θεός να αναπαύσει τον τεθνεώτα.



ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά το πλήρωμα του FERRY BOAT «ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ» τον γιατρό μας Ανδρέα Αϊδίνη τον Χριστόφορο Μέντη του Α. τον Σπύρο Μέντη του Π. τον Κυριάκο Λιάρo του Γ. και όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν στο πένθος μας.

Η οικογένεια
Μιχαήλ Ι. Ψαρομμάτη
έτος γέννησης 24/12/1932
απεβίωσε στις 26/11/2009

Πρώτα θέλω να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στην Αντωνία και στον Μανώλη Κοντραφούρη, για τον Σεμαβισμό και την αγάπη τους προς τον Άγιο Πατάπιο να το κάνουν καινούργιο. Γιατί είχα πάει πριν το φτιάξουν αι πόνεσε η ψυχή μου γιατί ήταν έτοιμο να πέσει και γυρίζοντας στο σπίτι έγραψα ένα ποιηματάκι.

Ο Άγιος Πατάπιος
Πάνω στον βράχο στέκετε
αγέρωχος κοιτάζει
θαρρείς καβάλα στ' άλογο
σαν βασιλιάς διατάζει.

Διατάζει γύρω τα πουλιά
να κελαϊδούν να λένε
την ερημιά τριγύρω του
να κάθονται να κλαίνε.

Ίσως κάθε ένας από μας
την πόρτα του ανοίξει
με μια μικρούλα προσευχή
αγάπη να σκορπίσει.

Μαρίτσα Σκαλκόγιαννη

Το χάδι απ' τα κύματα
που πάνω του κτυπάνε
σε άλλο κόσμο σ' άλλη γη
εκεί το συριάνανε.

Κάθε ηλιοβασίλεμα
το λούζουν οι ακτίνες
και το μικρό εκκλησάκι μας
γεμίζει με ελπίδες.

**Όλα τα μέλη του Συλλόγου να στείλουν τις σωστές
διευθύνσεις τους στο Fax 210 4532911**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ΚΙΚΗ ΠΑΠΟΥΛΙΑ - ΠΡΟΚΩΠΙΔΟΥ 100 ΕΥΡΩ
ΨΑΡΟΜΑΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ 50 ΕΥΡΩ
ΚΟΥΡΑΚΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ 50 ΕΥΡΩ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΓΛΟΥ ΚΩΣΤΑΣ ΤΟΥ ΧΑΡ. 100 ΕΥΡΩ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡ. 25 ΕΥΡΩ
ΤΡΙΚΑΛΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝ. 10 ΕΥΡΩ
ΑΡΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝ. 20 ΕΥΡΩ
ΜΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛ. 20 ΕΥΡΩ
ΜΕΝΤΗ ΜΑΤΙΝΑ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ 5 ΕΥΡΩ
ΛΙΑΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΑ 50 ΕΥΡΩ
ΛΙΑΡΟΣ ΣΠΥΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑ/ΝΤΟΥ 5 ΕΥΡΩ
ΜΕΝΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. 10 ΕΥΡΩ
ΜΕΡΕΜΕΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ 20 ΕΥΡΩ
ΑΡΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ 10 ΕΥΡΩ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΜΑΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ 20 ΕΥΡΩ
ΛΑΛΟΥΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ 20 ΕΥΡΩ
ΑΡΩΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΧΑΧΟΛΟΣ) 50 ΕΥΡΩ
ΜΕΝΤΗ ΜΑΤΙΝΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ 5 ΕΥΡΩ
ΛΙΑΡΟΥ ΕΥΑΝΘΙΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (ΚΟΚΚΙΝΟΥ) 20 ΕΥΡΩ
ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞ. 50 ΕΥΡΩ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στις 28 Νοεμβρίου 2009 έγιναν Πανελληνίου πρωταθλήματος αγώνες ΤΑΕΚWON-DO στην Αριδαία του Νομού Πέλλας. Ο Γιώργος ΚΑΝΑΚΗΣ εγγονός του Γιώργου Παλαιθρομητσάκου, στους τέσσερες αγώνες που έπρεπε να δώσει, κέρδισε και τους τέσσερεις και πήρε την πρωτιά (Χρυσό Μετάλλιο) στην κατηγορία του.



Εύγε Γιώργο να αγωνίζεσαι πάντα τον καλό αγώνα και να κερδίζεις.

Στους ξενιτεμένους μας με πολύ αγάπη

Στην Αυστραλία βρίσκούτε πολλοί από το χωριό μας όλοι οι καλοί οι φίλοι και όλοι οι γνωστοί μας

Γειά, χαρά σας φίλοι από την Αυστραλία κάτι θένα διαβάσετε και από την Ευανθία

Ωραίος ο πολιτισμός! Ωραία η Αυστραλία! η σκέψη σας θα βρίσκετε πάντοτε στο νησί μας.

Όσο όμορφα και να περνάς όσο και να γλεντήσεις ο νους σου και η σκέψη σου θα 'ναι στο Λαφονήσι

Την δεύτερη πατρίδα σου πες μου πως την νιώθεις; τι πόνεσες; τι λάτρεψες; ή το έχεις μετανιώσει;

Νομίζω πως το δεύτερο είναι με δίχως άλλο είμαστε σίγουροι γι' αυτό διόλου δεν αμφιβάλω.

Στο νου σας πάντα νάχετε πότε θα'ρθει η ώρα και μια πέτρα πίσω σας ρίχτε σ' αυτή τη χώρα.

Ελάτε που σας καρτερεί όλο το Λαφονήσι και όλα τα τζάκια του νησιού Μαρίδες θα'χουν ψήσει.

Λιάρου Ευανθία.

Αυστραλολαφονησιώτικα από το Σίνδεϋ

Σίνδεϋ: του Ανταποκριτή μας Ν. ΜΕΝΤΗ

- Φίλοι μου αγαπητοί,
αγαπητή Ελαφόνησος.

Και πάλι μαζί για την τακτική ενημέρωση από τους αντίποδες από τη μακρινή Αυστραλία. Εδώ που υπάρχουν ήλιοι πρώτης γενιάς και που ακόμα προσπαθούμε να κρατούμε το δαυλό αναμμένο ε-
νωμένοι με την Γενέτειρα.

Δύσκολοι καιροί γιατί οι νεότεροι δεν ασχολού-
νται πολύ με τους συγκεναιακούς δεσμούς της πα-
τρίδας μας. Υπάρχουν και μερικά παιδιά που προ-
σπαθούν, μα αυτοί είναι ήλιοι. Οι πολλοί δεν έχουν
καιρό ή επικαιρότητα, ο χρόνος, δεν δίνει περιθώ-
ρια έτσι τουλάχιστον μας ήνε.

Αγαπητή "Ελαφόνησος" εμείς από τη σκοπιά
μας θα παραμείνουμε οι ακρίτες της επικαιρότητας,
μέχρι που ίσως βρεθούν νεότεροι να συνεχίσουν το
όραμα αυτό που εμείς για 25 χρόνια με κόπους
κρατάμε ζωντανή τη σύνδεση με τη γενέτειρα

• Προσωπικά

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι εργάζο-
νται για την "Ελαφόνησο", το φύλλο αυτό που ό-
λους μας ενημερώνει όπου και αν υπάρχουν Έλλη-
νες ο Λάμπης ο (Κασιόμης) και το επιτελείο του
που διαθέτουν χρόνο και χρήμα είναι οι ελαφονη-
σιώτες που εξακολουθούν να αγωνίζονται για την
διατήρηση και προβολή της εφημερίδας ας το μιμη-
θούν και άλλοι το παράδειγμά τους.

Οι πρωτοβουλίες που παίρνουν είναι πραγματι-
κά αξιόλογες αναφέρουμε ως προς το οστεοφυλά-
κιο είναι κάτι που δίνει σε όλους την ευκαιρία να τι-
μήσουμε τους προγόνους μας.

Κάνω έκκληση σε όλους τους απανταχού ελα-
φονησιώτες να βοηθήσουν στην διεκπεραίωση του
έργου αυτού είναι μια πράξη που τιμά, όλους μας
Αποστείλατε την προσφορά σας

στην Διεύθυνση της εφημερίδας.
Αγχιάδου 115 Πειραιάς 185 - 44 GREECE

• Για να μη ξεχνάμε

Ξεφυλλίζοντας την ιστορία.
- 1η Οκτωβρίου. Ο Μέγας Αλέξανδρος

Νικά τον Δαρείο στα Γαυγάμηλα συντρίβοντας
έτσι την Περσική αυτοκρατορία. 331 π.Χ.

Ο Βασιλιάς Όθων φεύγει από την Ελλάδα ορι-
στικά για την Βαυαρία. 1862

Κυκλοφορεί το πρώτο φύλλο εφημερίδας στην
Ελλάδα με τίτλο "Εφημερίς" του Δημήτρη Κορομη-
λιά 1813.

Η Κύπρος γίνεται ανεξάρτητη Δημοκρατία 1960.

Γίνεται η τελετή της 21ης Ολυμπιάδας του Σύν-
δεϋ. Οι Έλληνες επέστρεψαν με 13 μετάλλια (4
χρυσά, 6 αργυρά και 3 χάλκινα)1912 ο ελληνικός
στόχος καταλαμβάνει τη Λήμνο εδρεύοντας νίκη
στο βόρειο Αιγαίο.

(1944) Βομβαρδίζεται η Αθήνα 2 ημέρες πριν (οι
Ναζί) την εγκαταλείψουν.

Απολογισμός 22 τραυματίες και 6 νεκροί.
Όλα αυτά για να μη ξεχνάμε.

- Ο Οκτώβης είναι ο Μήνας
που έχει σημαδέψει τους Έλληνες.

Και φυσικά και πολλούς από τους προπάτορες Α-
λαφονησιώτες η Άλωση της συμπρωτεύουσας
Θεσσαλονίκη ορόσημο για τους Λαφονησιώτες μα-
χητές Χαρ. Αρώνης (Βασιλιάκος) Γιάννης Λιάρος (Τυ-
γράκος Παθεθρόγιαννης) Μεντής. Και πολλοί άλλοι
που δεν θυμάμαι επέστησαν μάρτυρες στο θέατρο
αυτό του πολέμου μου έλεγε ο πατέρας μου πως
βλέπαν τον Άγιο Δημήτρη καθαλάρη να τους οδη-
γεί εις τα χαρακώματα. Στον πόλεμο του 40-41 πά-
λι μάρτυρες ελαφονησιώτες παρέστησαν στην εκα-
τόμβη αυτή του πολέμου (Μηχαλάκης Μελλιάς,
Σπύρος Λιάρος Χαρ. Μέντης Παθεθράκος). Στη Θεσ-
σαλονίκη Κώστας Λιάρος Πναγιωτάκος) Κουβακο-
γιάννης) Ζει ακόμα, που ο Γερμανός Διοιτής πα-
ρουσίασαν όπλα στην παράδοση της πόλης του
Θερμαϊκού στους Έλληνες μαχητές αυτά μου έρχο-
νται στο Νου και τα γράφω γιατί οι ελευθερίες των
Λαών δεν δίνονται χάρισμα πάντα, πληρώνονται με
αίμα.

Νίκος Μέντης

ΠΟΣΙΜΟ ΝΕΡΟ

Έχουμε την μεγάλη τύχη να ζούμε σε ένα πα-
νέμορφο νησί με πολλά φυσικά χαρίσματα, αλλή
και την μεγάλη ατυχία να μην έχει καλό πόσιμο
νερό.

Για τον λόγο αυτό τα προβλήματα που αντι-
μετωπίζουμε κυρίως οι μόνιμοι κάτοικοι είναι
πολλά.

Ένα από αυτά είναι η οικονομική επιβάρυνση
της κάθε οικογένειας, διότι αναγκάζεται να πλη-
ρώνει το νερό που χρειάζεται καθημερινά σαν
πόσιμο, χωριστά από το νερό της ύδρευσης που
χρειάζεται στην κουζίνα, ή στο μπάνιο, και πλη-
ρώνει κάθε εξάμνο.

Αυτό το κόστος όμως δεν είναι τίποτα μπρο-
στά στην ανασφάλεια που δημιουργεί το γεγο-
νός ότι πίνουμε νερό σε κονσέρβα.

Το νερό αυτό μπορώ να γνωρίζω ότι πρέπει
να έρχεται στο νησί με ψυγεία και να αποθηκεύ-
εται πάλι σε ψυγεία για να διατηρηθεί σωστά ως
την κατανάλωση του.

Αν δεν κάνω λάθος αυτό συμβαίνει στο νησί
δεκαπέντε χρόνια τουλάχιστον, και είναι δεδομέ-
νο ότι δεν υπάρχει περίπτωση να ανοίξουμε την
βρύση να πιούμε νερό.

Από τότε έχουν μεγαλώσει τόσα παιδιά, πίνο-
ντας μόνο νερό από το μπουκάλη, γιατί έτσι τα
μάθαμε να κάνουν, εφόσον δεν υπήρχε άλλος
τρόπος.

Δυστυχώς όλα αυτά τα χρόνια δεν θέλησε
κανείς από τους αρμόδιους να δώσει μια λύση,
με το πρόβλημα να μεγαλώνει.

Θα μπορούσε να έρχεται από έξω, καθαρό
νερό μόνο για να πίνουμε με μια βρύση κάπου
στο λιμάνι ή σε κάποιο άλλο κεντρικό σημείο του
οικισμού. Φέρνοντας στα σπίτια μας το νερό, ό-
πως κάποτε από Το Πάνω πηγάδι που είχε το κα-
λύτερο νερό όπως έλεγαν.

Άλλη λύση, να έρχεται υδροφόρα στο νησί με
πόσιμο νερό, όπως σε τόσα άλλα νησιά στην Ελ-
λάδα που αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα.

Σίγουρα προτάσεις υπάρχουν και άλλες πολ-
λές. Αυτό που χρειάζεται είναι ενδιαφέρον για να
πραγματοποιηθούν με την βοήθεια όλων σε αυ-
τό.

Δήμητρα Δημοπούλου

**ΚΟΝΤΡΑΦΟΥΡΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ**



• **ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**
• **ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ**

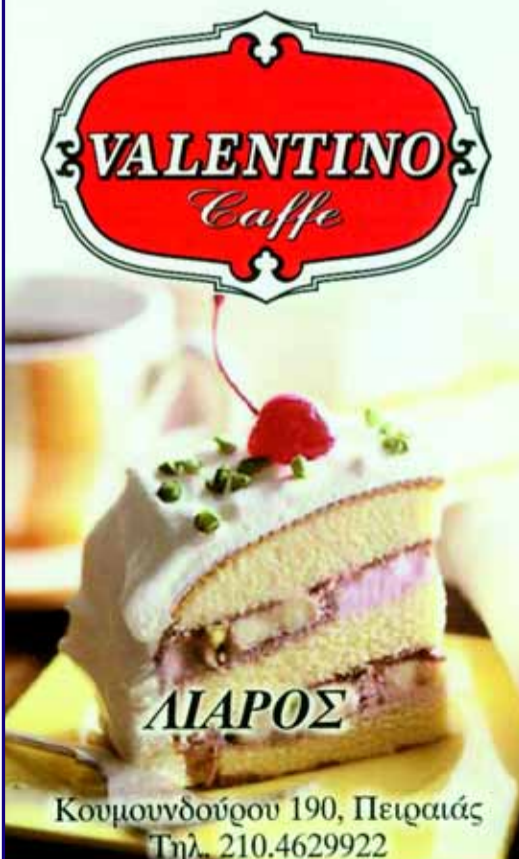
Τηλ.: 6973 820 392

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
ΣΕ ΝΕΑΠΟΛΗ - ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΘΗΝΑ



ΑΡΓΕΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π.
ΤΗΛ. 27340 22346, 27340 22927 (οικία)
κιν. 697 353 5085, 697 770 8545



VALENTINO
Caffe

ΛΙΑΡΟΣ

Κουμουνδούρου 190, Πειραιάς
Τηλ. 210.4629922

Λ Α Κ Ω Ν Ι Κ Η Α Τ Μ Ο Π Λ Ο Ϊ Α

Το όραμα των Βατικιωτών να ιδρύσουν μια ατμοπλοϊκή εταιρεία που να συνδέει τον Πειραιά με όλα τα λιμάνια έως τη Μάνη, άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά από Βατικιώτες του ναυτικού κλάδου. Ένας γιος του Χαραλάμπη Τσέγκα ο μαστρογιάννης, ο καπτασπύρος Μπιηλίνης και ο καπτανικόλης Καταγάς, ίδρυσαν τη Λακωνική ατμοπλοϊα το 1930. Αγόρασαν το ΛΑΚΩΝΙΑ, ΕΛΛΗΝΙΣ ΛΕΩΝ. Εκτελούσαν δρομολόγια εντός Ελλάδος. Ξεκινούσαν από Πειραιά, δια Μονεμβασία, Νεάπολη, Αγ. Πελαγία, Καψάλη, Λιμένι, Σεληνίτσα, Καρδαμύλη, Καλαμάτα και επιστροφή. Η Γερμανική εισβολή στις 6/4/1941, έδωσε τη χαριστική βολή στη Λακωνική ατμοπλοϊα. Μαζί με άλλα πλοία, βυθίστηκε το ΛΕΩΝ. Άλλα πλοία αιχμαλωτίστηκαν από τους Ιταλούς, και με αυτά ήταν το ΕΛΛΗΝΙΣ. Έτσι έσβυσε η Λακωνική ατμοπλοϊα που είχε ιδρυθεί από τους τρεις Νεαπολίτες. Αυτά από το βιβλίο του καπταβασίλη Λιάρου, "ταξιδεύοντας με το σκάφος ΒΥΡΩΝ".

Εδώ τελειώνει η εποχή της Λακωνικής ατμοπλοϊας την οποίαν γνώρισαν οι προηγούμενοι της δικής μου γενιάς. Εμείς, μόνο ακουστά είχαμε τα καράβια, και τάχαμε δει από κάποιες φωτογραφίες. Όταν πήγαινα γυμνάσιο στη Νεάπολη και περνούσα εγώ από το μαγαζί του Γ. Μπιηλίνη (νταβέλη), έβλεπα κορνιζαρισμένα δυο καράβια της εποχής εκείνης. Και τώρα, θ' αναφερθώ στα καράβια που εκτελούσαν τα δρομολόγια για μεγάλο χρονικό διάστημα, και τα θυμόμαστε πολύ καλά εμείς οι Κοντάρηδες. Το πρώτο καράβι που κάνει την εμφάνισή του, είναι το ΑΥΡΑ του Λάζαρου Λαγά. Το ΑΥΡΑ, ήταν ένα σχετικά μικρό καράβι, που εξυπηρέτησε τη γραμμή πολύ καλά, παλικαρία θα λέγαμε, παρ' όλης τι φουρτούνες του κάβο Μαλιά. Πλοίαρχος ήταν ο καπτανικόλης Κυριακάκος, Μανιάτης τη καταγωγή. Εγώ είχα κάνει αρκετά ταξίδια με το ΑΥΡΑ, καθ' ότι ο πατέ-

ρας μου ταξίδευε τη γραμμή της Αμερικής, και κάθε 20ήμερο ήταν Πειραιά, και για να μη γυρίζω αδέσποτος, μ' έπαιρνε η μάνα μου μαζί της. Στη διάρκεια του ταξιδιού γινόταν ο έλεγχος των εισιτηρίων. Πλοίαρχος και λογιστής γυρίζανε και τσεκάρανε τα εισιτήρια. Πολλός κόσμος την έβγαζε σε κάτι παγκάκια που είχε στους δυο διαδρόμους δεξιά αριστερά. Αυτές οι θέσεις ήταν πιασμένες από επιβάτες που έμπαιναν στα Μανιατολίμανα.

Η μάνα μου το χειμώνα έβγαζε Β θέση, το καλοκαίρι κατάστρωμα. Σαν περνούσε ο έλεγχος, κάτω από τη κουβέρτα, και μιηιά μούλεγε η μάνα μου, για να γλιτώσουμε το μισό εισιτήριο. Θυμάμαι κάποια φορά στον έλεγχο, κάτω από τη γέφυρα ήταν μια καμπίνα Α θέσης, και ήλθε ο λογιστής του καπτανικόλη. Να χτυπήσουμε τη πόρτα; Όχι ήλθε ο πλοίαρχος, γιατί είναι ένα νιόπαντρο ζευγάρι, και μπορεί νάναι κολλημένοι (συγγώνη).

Δεν φταίω εγώ εάν το χρονοντούλαπο τα φέρνει άνω - κάτω. Πλήρωμα είχε λίγους βατικιώτες. Το Χαρ. Δρεπανιώτη θυμάμαι πολύ καλά που ήταν στη πιάτσα της κουζίνας, και αργότερα τον βρίσκω στο ΠΑΤΡΙΣ μάγειρα.

Η πλώρη του ήταν γεμάτη από βοδινά και γιδοπρόβατα, καθώς και κασέλλες του Σούκου με ψάρια σκεπασμένες με μουσαμάδες να μη λειώνει ο πάγος.

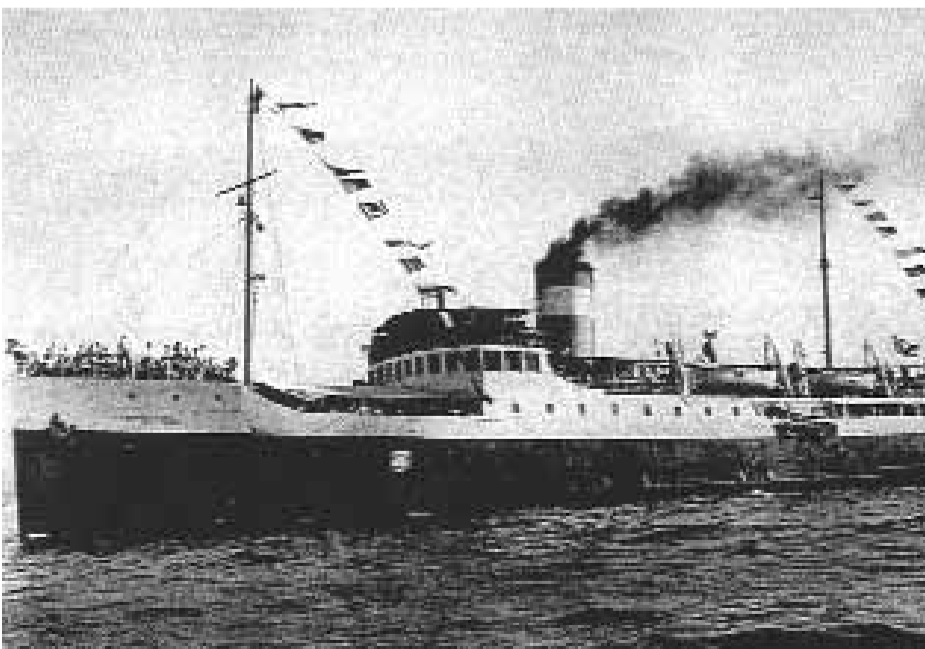
Από τον Πειραιά έφυγε 11 το πρωί, δεν θυμάμαι μέρα, αρχίζοντας από Κυπαρίσι, Γέρακα, Μονεμβασία, Νεάπολη, Αγ. Πελαγία, Καψάλη, και τα γνωστά Μανιατολίμανα, και επιστροφή. Πράκτορας ήταν ο Πάνος Βατίστας που είχε το καφενείο και δίπλα ήταν το κουρείο του αδελφού του Νίκου. Οι επιβάτες που ήταν να ταξιδέψουν για Πειραιά, άηλο πήγαιναν στο καφενείο του Βατίστα, και άηλοι στου Μηνόγιαννη παραλία. Προβλήματα τότε δεν υπήρχε και το καράβι φουντάριζε άραδο, και το μέσα έξω

των επιβατών, εμπορευμάτων γινόταν με τις βαπορόβαρκες, και τους βαρκάρηδες. Όλοι Νεαπολίτες. Εκείνον που θυμάμαι καλά, ήταν ο Σπύρος ο Βλάχος. Υπήρχε μια ξύλινη σκάλα, η οποία είχε μήκος περίπου καμία 40αριά μέτρα, και στηριζόταν σε σιδεροκοιλώνες.

Υπήρχαν δυο μικρές σκάλες δεξιά και αριστερά που ανεβοκατέβαιναν με παλάγκο, και από κει γινόταν όλη η κίνηση. Λαφονήσι δεν έπιανε, μόνο καμιά φορά όταν ήταν φουρτούνα και δεν μπορούσε να κάνει δουλειά στη Νεάπολη ερχόταν Λαφονήσι. Τα καϊκια τότε ήταν σε ετοιμότητα. Θυμάμαι το Καψαλόγιαννη με το Λάμπη το Πετράκο που είχαν βάλει μπρος τη μηχανή στο καϊκι τους TURNER, άργησε το καράβι, αυτοί κοίταζαν απ' του Ψυρρή και ήλθε ο Καψαλόγιαννης. Αν έχει επιβάτες, θα βγάλουμε τα πετρέλαια. Την εποχή εκείνη ζούσε και ο μπάριμπα Μήτσος ο Αντρεάκος (ντελιάλης), ο οποίος στεκόταν στη μέση της αγοράς με τη τραγιάσκα, το πλέχτινο ζωνάρι, το τσιγάρο πάντα στο χέρι, τα χέρια πίσω, να φωνάζει. Απόψε το καράβι θα περνάει τη τάδε ώρα. Αν αργούσε, οι επιβάτες κόβανε κανέναν υπνάκο στις καρέκλες των καφενείων. Θυμάμαι το μπάριμπα Μήτσο, σαν έβλεπε τον αείμνηστο Παπακούλη να κάθεται στου Μηνόγιαννη, έτρεχε να του φιλήσει το χέρι. Βρε καθώς τον Μήτσο τούλεγε, και έβαζε το χέρι στη τσέπη. Οι βάρκες πάντα συρμένες, και με το που φαινόταν το καράβι από την Αγ. Πελαγία πελάγωμα και μέσα. Το δράμα ήταν με τις φουρτούνες. Έσκαγε το κύμα, και οι επιβάτες γινότουσαν μούσκεμα. Αργότερα το ΑΥΡΑ έγινε ΕΛΕΝΑ με μια μικροεπισκευή. Τέλος, ο Λαγάς αγόρασε το καράβι Κωστάκη Τόγια, το οποίον ονόμασε ΜΑΡΙΛΕΝΑ. Εκτελούσε τα δρομολόγια για αρκετό διάστημα. Πράκτορας στο χωριό ήταν ο Γ. Λιάρος (κόκκινος). Ο Λαγάς είχε κουμπάρει στο χωριό με το Γιάννακα.

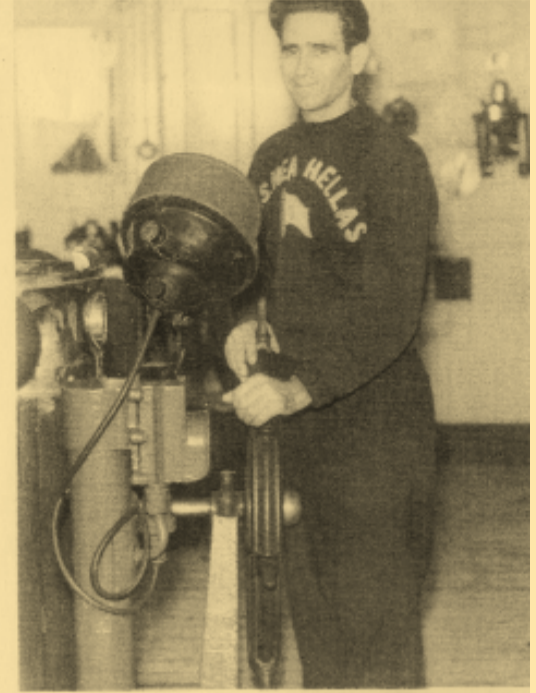
Του είχε βαφτίσει τη κόρη του, και τις έδωσε το όνομα ΜΑΡΙΛΕΝΑ. Κάθε τι όμως, έχει και κάποιο τέλος. Έφυγε ο Λαγάς από τη γραμμή, και κάνει πάλι την εμφάνισή του ο καπτασπύρος ο Μπιηλίνης με το ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ. Εκείνες τις μέρες ήμουν με το καϊκι του μπαρμπαλέκου στη πηλατανιά μου, και περνούσε το Μυρτιδιώτισσα σηματοδοτισμένο. Πήγαινε για τα Μερτίδια να κάνει αγιασμό. Ήταν Ιούλιος 1958. Πλοίαρχος ήταν ο καπτακώστας Κασβίκης, πρώτος μηχανικός ο μαστρογιάννης Τσάκος, αρχικαμάρωτος ο μπάριμπα Κουμής Λιάρος. Δεν αναφέρομαι σε λεπτομέρειες του πληρώματος, παρ' όλο ότι θυμάμαι πολλούς από αυτούς. Δεν θα πρέπει όμως να ξεχάσουμε το Μανικόγιαννη, που σε κάθε δρομολόγιο δεν ξέρω και γω πόσα καλήθια τενεκέδες με λάδια, όλα αυτά τα ήλεγαν αμανάτια, τα συνόδευε, - με το αζημίωτο βέβαια - τάφηνε στου ακόνδρα το καφενείο στα λεμονάδικα, και από κει γινόταν η παραλαβή. Στη Νεάπολη είχαν αρχίσει να πέφτουν τα μπλόκια για να βγει η εξέδρα βαθύτερα. Το Μυρτιδιώτισσα έπιανε Λαφονήσι. Πράκτορας ο Γ. Λιάρος (κόκκινος). Τότε είχε το κουρείο στο κατώ του μπαρμπακουμή. Το Μυρτιδιώτισσα εξυπηρευόσε πολύ καλά τη γραμμή, αηλά πολύ αργό σε ταχύτητα. Έπιανε κι αυτό όλα τα λιμάνια. Το 1968, πεθαίνει ο μπαρμπακουμής μέσα στο καράβι, τον οποίον και έβγαλαν στο Λαφονήσι προς ενταφιασμόν. Τον πλοίαρχο καπτακώστα, εκπροσώπησε ο Ύπαρχος.

Η προβλήτα προχωρούσε βαθύτερα, και το βαπόρι άρχισε να πλειυρίζει, και ο κόσμος γλιτώσε τη ταλαιπωρία με τις βάρκες, συγχρόνως έσβησε και το σωματείο των λιμενεργατών. Πολλές φορές όταν ταξίδευα, μου άρεσε να βγαίνω στη γέφυρα, ιδίως σαν έμπαινε στο Γέρακα. Σαν μέβλεπε ο καπτακώστας, ερχόταν και μούλεγε. Εσύ από που είσαι. Μόλις άκουγε Λαφονήσι, άνοιγε η



Το περίφημο ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ, τότε.

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Γ. Ε.	ΕΙΔ. ΑΥΣ. ΑΡΙΘ.	ΚΑΝΑΡΗΣ ΝΑΥΤΙΑΚΗ Α. Ε. ΑΚΤΗ ΤΣΕΛΕΠΗ 4 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 4113958 Ε/Γ ΚΑΝΑΡΗΣ Ν.Π. 1215 ΘΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΚΑΝΑΡΗΣ ΝΑΥΤΙΑΚΗ Α.Ε. ΑΚΤΗ ΤΣΕΛΕΠΗ 4 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 4113956	Ε/Γ ΚΑΝΑΡΗΣ Ν.Π. 1215	
ΘΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ № 10283		№ 10283
ΟΝΟΜΑΤ/ΜΟΝ ΕΚ ΔΡΟΜΟΛ. ΤΗΣ	ΔΙΑ 12/12/80	ΑΤΟΜΑ 2
Ατομ 2	ΝΑΥΛΟΣ 1268 Ο. Α. Π. 48	ΑΡ. Π.Γ.Ε. ΕΙΔ. ΑΡ. 12/12/80
ΕΝΣΗΜΟΝ ΑΡΧΑΙΣΕΩΣ	Α. Τ.	ΕΒΕΛΙΟΥΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΡ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΝ
ΕΝΣΗΜΟΝ ΑΣΦΑΛΕΩΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΔΡΧ 3	Σύνολον	ΤΗΝ ΔΙΕΚΡΙΚΗΝ ΑΡΤΗΝ
ΕΝΣΗΜΟΝ ΑΣΦΑΛΕΩΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΔΡΧ 4	Εν 12/12 1980	
	Ο ΥΠΕΥΘ. ΠΡΑΚΤΟΡ ΑΡΧΙΜ. 10 Ν. 4479/83	



**Ο ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΣΜΕΝΟΣ - 15/10/1952
ΝΑΥΤΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΣΣΑΚΟΣ**

Υ.Κ. ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ

καρδιά του και άρχιζε τις ερωτήσεις. Βλέπεις τη κατοχή τη πέρασε στο χωριό, και τους γνώριζε όλους. Κάποια φορά ταξίδια από Πειραιά για Λαφονήσι, στο Γέρακα και βλήπω το μακαρίτη Τσουλιόκουλη με ένα βαρκάκι δίπλα στο βαπόρι. Πηγαίνοντας στο χωριό, έμαθα ότι είχαν πάει εκεί, και η Χρυσούλα Κρητικιά, είχε ανοίξει σχολή μοδιστρικής. Ας αναπαύονται εκεί που είναι. Αλλά όλα έχουν αρχή και τέλος. Ξέχασα ν' αναφερθώ, πως το Γ. Λιάρo, τον αντικατέστησε σαν πράκτορας ο Γ. Μέντης (Γιωργούλης). Έτσι και το Μυρτιδιώτισσα είχε το τέλος του. Γύρω το 1912-13, έτυχε να είμαι επιβάτης με τη μάνα μου, και κατεβαίναμε στο χωριό. ήταν και μπάρμπα Σπύρος πλήρωμα. Αφού βγήκαμε στη Νεάπολη λόγω φρέσκου βοριά, έβαλε πλήρη για την Αγ. Πελαγία. Εκεί θέλοντας ν' αποφύγει το καιρό, πλεύρισε από μέσα στη προβλήτα. Φαίνεται ότι κάθισε στην άμμο, και άνοιξε κάποιο ρήγμα, και έμεινε εκεί. Έβγαλε όλους τους επιβάτες που ήταν για τα Μανιατολίμνα, ρίξανε τσιμέντο ειδικό, έκλεισε το ρήγμα, και άδειο από επιβάτες γραμμή Πειραιά. Εκεί έδεσε στα ημεονάδικα, που πουλήθηκε. Σύντομα όμως, κάνει την εμφάνισή του ο Σταθάκης με το Μανούσο, και βάζουν στη γραμμή το ΚΑΝΑΡΗΣ. Είχε δρομοποιηθεί και το ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ, ΚΑΛΥΜΝΟΣ. Στο ΚΑΛΥΜΝΟΣ ύπαρχος ήταν ο καπταγιώργης Μέντης (Παληθράκος), και το ΚΑΝΑΡΗ ύπαρχος ήταν ο καπταπαρασκευάς Σκαθκόγιαννης. Τώρα που αναφέρω το βαπόρι ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ, θυμήθηκα κάτι που μούχε γράψει στη Μεμβούρνη ο πατέρας μου. Από Πειραιά θέληνε να πάνε στο Λαφονήσι μάνα και κόρη. ΚΑΛΥΜΝΟΣ και ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ δίπλα - δίπλα. Οι δυο Λαφονησιώτισσες επιβάτισσες αντί για το ΚΑΛΥΜΝΟΣ που

πήγαινε Λαφονήσι, μπήκαν στο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ που πήγαινε για Σύρο. Ανησυχία από τους δικούς τους, ανταλλαγή μηνυμάτων τα δύο πλοία, όπου ο πλοίαρχος του ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ τηλεγραφεί στο Κάλυμνος, πως οι δυο Λαφονησιώτισσες βρίσκονται στο πλοίο, και αυτή τη στιγμή αγοράζουν συριανά λουκούμια. Η μάνα έχει πάρει το μονόδρομο, και η κόρη ζει και βασιλεύει. Στο ενδιάμεσο κάνανε κι άλλα καράβια τη γραμμή, όπως το ΜΟΣΧΑΝΘΗ, ΑΝΑΤΟΛΗ, ΑΡΚΑΔΙΑ με το Λιάρo το Παναγιώτη, βοηθό αρχικαμαρώτου. Θυμάμαι όταν κατέβαινα με το ΑΝΑΤΟΛΗ, είχα απολυθεί από το ναυτικό, ήταν και ο μπαρμπαγιάννης ο ψαρρός. Έφευγε η κόρη του Ελευθερία για Αυστραλία. Ήταν 31-12-61.

Φθάνοντας στο κάβο Μαλιά, μας βρήκε η πρωτοχρονιά. Λέει ο μπαρμπαγιάννης. Βρε παιδιά, ένα χρόνο κάναμε από Πειραιά να φθάσουμε στη Νεάπολη. Σαν να τον βλέπω με τη τραγιάσκα, και το ριγωτό παϊτό. Έμπαινε το 1962. Φεύγοντας το ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ, μπαίνει στη γραμμή το ΙΟΝΙΟΝ. Ύπαρχος καπταγιώργης Μέντης, αρχικαμαρώτος Π. Πασσάκος, Ρουμάνης (Κηλώσος) Κώστας Γ. Μέντης καμαρώτοι. Έμεινε στη γραμμή αρκετό διάστημα. Ο Γιωργούλης εξακολουθεί να πρακτορεύει τα πλοία. Το ΙΟΎΝΙΟ σε κάποιο ταξίδι του στη Κρήτη, με μια πυκνή ομίχλη, κάθισε σε κάποια ξέρα στο Καστέλι, και μετά από λίγο καιρό, το κατάπιαν τα βαθιά νερά της Κρήτης. Για λίγο διάστημα έρχεται ο ΜΙΑΟΥΛΗΣ. Υπ/ρχος ο Π. Αρώνης (Τσουλιόκος, μπαρμπασιπύρος, αρχ/ρώτος Π. Πασσάκος. Πιάνοντας τα γνωστά λιμάνια και πηγαίνοντας για Καστέλι Κρήτης, στο έμπα του λιμανιού, υπάρχει μια επικίνδυνη ξέρα (ύφαλης) για όσους δεν την γνωρίζουν. Δυστυχώς ο

Μιαούλης προσέκρουσε, και έμεινε πάνω. Το έβγαλαν τα ρεμουλκά, και το πήγαν Πειραιά στη δεξαμενή του Ξαβέριου. Εκεί πήγα και τους αποχαιρέτισα. Την άλλη μέρα, θα πετούσα για Αυστραλία. Γράφω τα λόγια του μπάρμπασιπύρου σαν τον αποχαιρετούσα, που ποτέ δεν ξέχασα, σαν μ' αγκάλιασε κλαίγοντας μου είπε: "Ποτέ μη ξεχάσεις το τόπο που γεννήθηκες, και αυτούς που σε γέννησαν". Το τελευταίο πλοίο της γραμμής, ήταν το ΜΗΛΟΣ EXPRESS. Αρχ/ρώτος Π. Πασσάκος, ο οποίος αρρώστησε, και υπέκυψε στην ανίατη νόσο. Ήταν Ιούλιος του 1992. Αυτά ήταν εν ολίγοις τα πλοία που δρομολήθηκαν στη γραμμή. Τώρα, εάν τα πλοία δεν μπήκαν με τη σειρά τους, συγχωρήστε το μυαλό ενός 70χρονου, που μαζί με όλα της ζωής, έχει και τη θοδούρα του νοτίου ημισφαιρίου. Θα ήταν μεγάλη παράλειψη, εάν δεν αναφέραμε το μεγάλο ρόλο που έπαιξε στην εξυπηρέτηση των επιβατών της εποχής εκείνης, η ψαροπούλα ΑΓΓΕΛΟΣ του Π. Σούκου (Γούδου) και τους Παντελή Βραχνό, Νίκο Σκαθκόγιαννη και Α. Λιάρo (κουμογιαννάκο) που πέρασαν διαδοχικά από τον Άγγελο. Στέλνω μια φωτογραφία του Μυρτιδιώτισσα από τα πρώτα του ταξίδια, και ένα εισιτήριο βγαλμένο από τον τότε πράκτορα Γ. Μέντη (Γιωργούλη), να το δει και να θυμηθεί περασμένες αξέχαστες εποχές. Το κομματάκι που λείπει, δείχνει ότι πέρασε από έλεγχο. Και θέλω να ευχαριστήσω το καπταπαρασκευά Σκαθκόγιαννη, το καπταγιώργη Μέντη, για τις πολυτίμες πληροφορίες που μου έδωσαν για να συμπληρώσω όλα αυτά. Ευχαριστώ.

ΤΖ. Π.

ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΣΤΗ ΛΕΥΚΗ ΤΟ 1942.

✓ ΤΟΡΠΙΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΥΘΙΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ ✓ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΧΡΙΣΤΟΥ.
✓ ΟΛΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Ο Καπετάν Χριστόδουλος (καπτα-Χρίστος) Πλουσάκης από το Σίγρι Μυτιλήνης με καταγωγή από Μαρμαρά Προποντίδος, ήταν ο καπετάνιος και ιδιοκτήτης του σκάφους που βυθίστηκε στη Λεύκη. Φουνταρισμένο μεταξύ Τελεκουβία και Λεύκης 200 περίπου μέτρα από τον Ορμίσκο της Λεύκης.

Το σκάφος βυθίστηκε τέλος Οκτωβρίου του 1942 από Γερμανικό υποβρύχιο και όχι από τον Παπανικολή όπως νομίζουν ακόμη πολλοί. Όλα τα μέλη του πληρώματος βρέθηκαν πλην του καπετάνιου που η εξαφάνισή του παρέμεινε μυστήριο...

Ας πάρουμε όμως την πραγματική μας αυτή ιστορία από την αρχή.

Την ιστορία αυτή που συνεκλόνησε την τότε μικρή κοινωνία του νησιού μας, αλλά και την ευρύτερη περιοχή, αφού συνέβησαν σκληρότητες με θύματα αθώους βιοπαλαιστές, σε περίοδο που ο Ελληνικός λαός στέναζε μεν υπό το Γερμανικό καθεστώς, συνέχιζε δε μαχόμενος εντός και εκτός συνόρων του αγώνα του, πιστεύοντα στο "νυν υπέρ πάντων ο αγών", για την ελευθερία.

Το σκάφος αυτό ναυπηγήθηκε στο Καρλόβασι Σάμου το 1934 για λογαριασμό Χριστόδουλου Πλουσάκη και υιών. 250 περίπου τόνων με δύο άλμπουρα και το όνομα αυτού ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ. Στην αρχή ταξίδευε με πανιά. Αργότερα έβαλαν μηχανή ELVE 100 ίππους. Την εποχή του πολέμου ναυλώθηκε από την Ελληνική κυβέρνηση (όσο υπήρχε), πολλές φορές μεταφέροντας διάφορα φορτία και περισσότερον ζωντανά (άλονα - μουλάρια) για τις ανάγκες του αγωνιζόμενου Ελληνικού στρατού μας στους Αγίους Σαράντα. Μετά την Γερμανική κατοχή έμεινε δεμένο στα Λεμονάδικα στον Πειραιά, χωρίς ναύλο. Τότε παρουσιάστηκε κάποιος ονόματι Κονιδώδης Θεσσαλονικίτης και το ναύλωσε να φέρνει σταφίδα από Καλαμάτα σε μια οιοπνευματοποιία στη Θεσσαλονίκη με πολύ καλό ναύλο. Έτσι ξεκίνησε το μοιραίο ταξίδι του το ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ από Πειραιά για Καλαμάτα γύρω στα μέσα Οκτωβρίου του 1942. Κατεβαίνοντας λόγω καιρού πόδισε στη Λευκή Ελαφονήσου και δύο μέλη του Πληρώματος ήλθαν στο σπίτι μας, (300 μέτρα πιο πάνω) για να πάρουν νερό, ψωμί και οτιδήποτε άλλο είχαν τα περιβόλια μας. Εκεί γνώρισαν τα δύο μεγάλα μου αδέρφια Λάμπη και Λάμπρο, 10 - 12 χρόνων τότε.

Στην συνέχεια αναχώρησαν για τον προορισμό τους την Καλαμάτα.

Στην Καλαμάτα φόρτωσαν σταφίδα, αναχώρησαν για Θεσσαλονίκη και κάποιες ώρες μετά λόγω μηχανικής βλάβης αγκυροβόλησαν έξω από τη Λεύκη στο ίδιο μέρος που είχαν αγκυροβολήσει στον κατεβασμό, για να δουν τι ακριβώς συνέβαινε με τη μηχανή.

Εκεί όμως τους περίμενε αυτό που τους περίμενε...

Ένα Γερμανικό υποβρύχιο που εν καταδύσει τους παρακολουθούσε (υπήρχε εντολή τότε από την Γερμανική κυβέρνηση, να βυθίζουν όλα τα ελληνικά σκάφη που μπορούσαν να βοηθούν την δουλωμένη πατρίδα μας), ανεδύθη σε πολύ κοντινή απόσταση και δια μεγαφώνων στην Ελληνική γλώσσα, διέταξε εγκατάλειψη σκάφους διότι θα ακολουθούσε βύθιση. Σε 10 λεπτά άρχισε καταγισμός πυρών και τορπιλισμός και το σκάφος άρχισε να βυθίζεται. Η ώρα θα ήταν απόγευμα πέντε πάνω κάτω.

Όταν μετά τη διαταγή για εγκατάλειψη και αφού όλο το πλήρωμα πανικόβλητο βρέθηκε στη θάλασσα, ο καπ. Χρίστος θυμήθηκε ότι είχε ξεχάσει τα λεφτά του και κάποια σπουδαία χαρτιά, έ-



τσι είπε, σκαρφάλωσε πάλι στο καΐκι και αυτή ήταν η τελευταία φορά που τον είδαν. Μέχρι να πάει στην πλώρη, (εκεί ήταν η καμπίνα του). το υποβρύχιο είχε ανοίξει πυρ, που όπως φαίνεται δεν γλύτωσε ο καπετάνιος.

Η περιοχή ολόκληρη σείστηκε από τους κανονισμούς τα δε θραύσματα από τις οβίδες σφύριζαν πάνω από τα κεφάλια των ναυαγών και των ανθρώπων που ζούσαν στην περιοχή Μάνδρες (Τυγριάνικα).

Από μαρτυρίες άνθρωποι που ζούσαν στο Κάτω νησί (Παναγίτσα), άκουσαν τις ομοβροντίες, τρόμαξαν νομίζοντας ότι οι Γερμανοί βομβαρδίζουν σπίτια και έτρεχαν να κρυφτούν σε καταφύγια.

Την ίδια λαχτάρα και μεγαλύτερη περάσαμε εμείς στο σπίτι μας, αφού οι βομβαρδισμοί γίνονταν τόσο κοντά μας.

Εμείς τα παιδιά σκορπιστήκαμε φεύγοντας από το σπίτι, κατατρομαγμένα και κρυφτήκαμε στις γύρω σκονιαιρίες να μη μας δουν οι Γερμανοί. Οι γονείς μας, μας καλούσαν να συγκεντρωθούμε, όπως η κλώσσα τα τρομαγμένα και σκορπισμένα πουλιά της. Μαζί μας έτρεχε θυμάμαι μια θεία μας η θεία Χρυσώ η Νότενα από τη Νεάπολη, μας είχε επισκεφθεί να μας δει και να μας ράψει ρουχαλάκια.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ στη ζωή μου τις εφιαλτικές αυτές εικόνες. Κάποτε κόπασαν οι βρυχιμοί του κανονιού και του πολυβόλου. Είχε σουρουπώσει όταν ακούσαμε κλάματα και φωνές. Ρε Λάμπη ρε Λάμπρο που είστε, θέλουμε βοήθεια. Τότε βγήκαμε από τις κρυψώνες μας πλησιάσαμε στο σπίτι και είδαμε ναυαγούς το πλήρωμα εκείνο που είχε έλθει πριν μια βδομάδα για νερό, ψωμί και άλλα. Ένας από αυτούς ήταν αιμόφυρτος. Από το κεφάλι του έτρεχε αίμα και σφάδαζε στους πόνους υποβασταζόμενος από δύο άλλους.

Ο τραυματίας είχε ένα θραύσμα σφηνωμένο στο κρανίο και εκλιπαρούσε τον πατέρα μου να του το βγάλει.

Αν και 4 - 5 χρόνων τότε, δεν θα ξεχάσω ποτέ αυτή τη σκηνή. Ο πατέρας μου με μια τανάλια προσπαθούσε να πιάσει το θραύσμα και ο άνθρωπος του φώναζε "βγάλτο κωλόπαιδο".

Δεν κατάφερε όμως να του το βγάλει και δια νυχτός με δική μας φροντίδα μεταφέρθηκαν στη Νεάπολη, που υπήρχε κάποιος γιατρός, κατά τη μεταφορά τους πριν φθάσουν στη Νεάπολη όπως μάθαμε ο τραυματίας υπέκυψε λόγω ακατάσχετης αιμορραγίας. Δεν κρατήσαμε τα ονόματά τους. Μας είπαν όμως ότι αγνοείται ο καπετάνιος και μας εξήγησαν ότι τον είδαν να σκαρφαλώνει πάλι στο σκάφος γιατί ξέχασε τα λεφτά του και ότι δεν τον ξαναείδαν πια.

Το υποβρύχιο μετά το πέρας της αποστολής

του, κατεδύθη και ούτε γάτος ούτε ζημιά. Αυτά έχουν οι πόλεμοι... Όταν μάλιστα αργότερα εξητήθη από τους οικείους του καπετάνιου αποζημίωση από τη Γερμανική κυβέρνηση για το σκάφος, όπως ορίζουν διεθνείς κανόνες, οι Γερμανοί είπαν ότι το υποβρύχιο ήταν ο Παπανικολής και όχι Γερμανικό, δηλ. οι Έλληνες έβαλαν εναντίον Ελλήνων. Άλλες βρωμιές που έπονται των πολέμων... Το καΐκι λοιπόν βυθίστηκε εκεί χτυπημένο και από τορπίλη στο πρίμα αριστερό του σημείο με σπασμένο το ένα άλμπουρα και άλλες ζημιές. Όλες οι έρευνες που έγιναν για τον εντοπισμό του καπ-Χρίστου βγήκαν άκαρπες. Δεν βρέθηκε ζωντανός, πεθαμένος ή πνιγμένος. Δεν βρέθηκε ίχνος ούτε μέσα στο σκάφος, στη θάλασσα ή στη στεριά. Κάποιοι είπαν ότι κάποιοι τον βρήκαν σκοτωμένο του πήραν τα λεφτά και τον εξαφάνισαν. Αυτά όμως είναι φήμες χωρίς στοιχεία και το μυστήριο παρέμεινε μυστήριο. Οι

ντόπιοι κουβαλούσαν τσουβάλια τη σταφίδα, την περνούσαν από γλυκό νερό και ζούσαν τα παιδιά τους στη μεγάλη εκείνη, στη χειρότερη ίσως περίοδο της κατοχής. Κάποιοι σκελετοί ανθρώπων μετά από πολλά χρόνια, ένας στη μεσαία κοιλάδα και άλλος στον Ορμίσκο της Λεύκης, (ξεσκεπάσθηκαν από τα χώματα μετά από δυνατές βροχές), μας θύμισαν πάλι λίγο καπ. Χρίστο χωρίς όμως με αυτά να τεκμηριώνεται καμία άποψη, μα και χωρίς να εξηγηθεί σε ποιους ανήκαν οι ως άνω σκελετοί...

Τελειώνοντας την ιστορία μου ξαναυπενθυμίζω ότι το καΐκι αυτό ναυπηγήθηκε το 1934 στη Σάμο. Μετά τη βύθισή του ανέλαβε ο Ψαρρός (Ναυπηγεία Περάματος) την ανέλκυση δεν γνωρίζουμε με ποιους όρους, το έφερε στο Πέραμα το επισκεύασε. Στην ανέλκυση δούλεψαν πολλοί Ελαφονησιώτες (Κριαράκος - κοντάκος και άλλοι). Ο Ψαρρός το πούλησε στους Γερμανούς οι οποίοι το είχαν ένα διάστημα για καταδίωξη. Στη συνέχεια το αγόρασαν Σπετσιώτες και κατέληξε σε Τηνιακούς οι οποίοι κουβαλούσαν άχυρα. Το 1983 πήρε φωτιά φορτωμένο άχυρα και κάηκε στον Ωροπό και εκεί υπάρχει βυθισμένο αν υπάρχει. Ο Καπετάν Χριστόδουλος ο Πλουσάκης ο εγγονός του καπ. Χρίστου που χάθηκε στο Ελαφονήσι μου έδωσε πολλά στοιχεία, για αυτή την ιστορία.

Το 1970 εκείνος γραμματικός εγώ Ανθυποπλοίαρχος στο Μ/Υ ΚΟΣ του Ευγενίδη, συμφωνήσαμε ότι εκείνος με τα δικά του στοιχεία, εγώ με τις δικές μου έρευνες και βιώματα, έχουμε πιάσει όλη την αλήθεια αυτής της ιστορίας, ούτε εκείνος όμως ούτε εγώ, ούτε κανείς άλλος δεν εξηγήθηκε την εξαφάνιση του παππού Χριστόδουλου Πλουσάκη (Καπ. Χρίστου)

Γιώργος Μέντης - Παλαιθρομητσάκος

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
ΜΕΝΤΗΣ

ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΑ

Ελαφονήσος Λακωνίας

27340 61 354

6976 637 433

6973 361 185

www.elafonissos.gr

Η Ιστορία της Ελευθερίας του Λόγου

Της δημοσιογράφου Έθνας Δ. Αρώνη,
 τειλιόφοιτης του Queen Margaret University
 (Degree of Bachelor of Arts in Mass Communication and Media Arts, specialized in Journalism) with Distinction.

Μερικές από τις πιο σημαντικές φάσεις μέσα στην παγκόσμια ιστορία που έγιναν σημεία αναφοράς για την ελευθερία του λόγου. Τρόποι με τους οποίους, το πολύτιμο αγαθό της ελευθερίας του λόγου, διεκδικήθηκε, προκάλεσε, κατακτήθηκε και έγινε πράξη.

399 π. Χ.: Ο Σωκράτης προς τους ενόρκους της δίκης του: "Αν μου προτείνετε να με αφήσετε αυτή την φορά υπό τον όρο ότι δεν θα έλεγα πια την άποψη μου, θα σας απαντούσα, άνδρες της Αθήνας, προτιμώ να υπακούσω τους θεούς παρά εσάς".

1215: Υπογράφεται η Μάγκνα Κάρτα, την οποία απέσπασαν από τον απρόθυμο βασιλιά Ιωάννη οι επαναστατικοί βαρόνοι του.

1516: Κατά την διάρκεια της εκπαίδευσης ενός χριστιανού πρίγκιπα, του Εράσμου. "Σε ένα ελεύθερο κράτος και οι γλώσσες πρέπει να είναι ελεύθερες".

1633: Ο Γαλιλαίος Γαλιλέι σύρθηκε στην Ιερά Εξέταση επειδή υποστήριξε ότι ο Ήλιος δεν περιστρέφεται γύρω από την Γη.

1644: Τα "Αρεοπαγίτικα" του ποιητή Τζον Μίλτον καταφέρονται εναντίον των περιορισμών στην ελευθερία του λόγου. "Όποιος καταστρέφει ένα καλό βιβλίο σκοτώνει την ίδια τη λογική".

1689: Η Χάρτα των Δικαιωμάτων παραχώρησε ελευθερία του λόγου στο κοινοβούλιο αφού ανατράπηκε ο Τζέιμς Β', ο Γουλιέλμος και η Μαίρη εγκαταστάθηκαν ως συγκυβερνήτες.

1770: Ο Βοηθός έγραψε σε επιστολή: "Κύριε αβά, απεχθάνομαι αυτά που γράφετε αλλά θα έδινα και την ζωή μου για να μπορείτε να συνεχίσετε να τα γράφετε".

1789: Η "Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων", ουσιώδες έγγραφο της Γαλλικής Επανάστασης, εξασφαλίζει την ελευθερία του λόγου.

1791: Η πρώτη τροποποίηση της αμερικανικής Χάρτας των Δικαιωμάτων εγγυάται τέσσερις ελευθερίες: θρησκευτική, του λόγου, του Τύπου και το δικαίωμα του συνέσεσθαι.

1859: Το δοκίμιο του φιλόσοφου Τζον Στιούαρτ Μιλ "Για την ελευθερία" επιχειρηματολογεί υπέρ της ανεκτικότητας και του ατομισμού. "Αν κάποια άποψη εξαναγκάζεται να σιωπήσει, αυτή η άποψη, από όσο

μπορούμε να γνωρίζουμε με βεβαιότητα, είναι αληθής. Το να το αρνούμαστε αυτό ισοδυναμεί με το να συμπεραίνουμε εκ προοιμίου ότι είμαστε αλήνθαστοι".

1859: Το "Για την καταγωγή των ειδών" του Κάρολου Δαρβίνου αναπτύσσει τη θεωρία της φυσικής επιλογής. Ο Τ. Χ. Χάληξι υπερασπίστηκε δημοσίως τον Δαρβίνο κατά των χριστιανών φονταμενταλιστών.

1929: Ο δικαστής Όλιβερ Γουέντελ Χολμς, από το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, ανέπτυξε την πίστη του στην ελευθερία του λόγου: "Η αρχή της ελεύθερης σκέψης δεν σημαίνει ελεύθερη σκέψη για όσους συμφωνούν με εμάς αλλά ελευθερία της σκέψης που μισούμε".

1948: Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων υιοθετείται σχεδόν ομόφωνα από την Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Παροτρύνει τα κράτη-μέλη να προωθούν τα ανθρώπινα, πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα, περιλαμβανομένων της ελευθερίας της έκφρασης και της θρησκευτικής ελευθερίας.

1958: Οι "Δύο έννοιες της ελευθερίας" του Ησαΐα Μπερλίν προσδιορίζουν την αρνητική ελευθερία (ως απουσία ή έλλειψη εμποδίων, κωλυμάτων ή εξαναγκασμού) διαφορετική από τη θετική ελευθερία (ύπαρξη όρων της ελευθερίας).

1960: Ο εκδοτικός οίκος Penguin κερδίζει ύστερα από δίκη το δικαίωμα να δημοσιεύσει το τοιμηρό σεξουαλικό μυθιστόρημα του Ντ. Χ. Λόρενς, "Ο εραστής της Λαίδης Τσάτερλι".

1962: Το "Μια μέρα στη ζωή του Ιβάν Ντενίσοβιτς" του Αλεξάντρ Σολζενίτσιν περιγράφει τη ζωή σε ένα στρατόπεδο εργασίας την εποχή του Στάλιν. Ο Σολζενίτσιν εξορίστηκε το 1974.

1989: Ο ιρανός ηγέτης Αγιατολάχ Χομείνι εξέδωσε φετβά (ετσημη διαταγή) κατά του Σαλμάν Ρούσντι λόγω του "βηλάσφημου περιεχομένου" του μυθιστορήματος του "Σατανικοί στίχοι". Ο φετφάς αποσύρθηκε το 1998.

1992: Στο "Κατασκευάζοντας συναίνεση" ο Νόαμ Τσόμσκι σημειώνει: "ΟΓκέμπελς ήταν υπέρ της ελευθερίας του λόγου για τις απόψεις που του άρεσαν. Το ίδιο και ο Στάλιν. Αν είστε υπέρ της

ελευθερίας του λόγου, τότε πρέπει να είστε υπέρ της ελευθερίας του λόγου ακριβώς για τις απόψεις που απεχθάνεστε".

2001: Μετά την 11η Σεπτεμβρίου η αντιτρομοκρατική νομοθεσία έδωσε στην αμερικανική κυβέρνηση νέες εξουσίες προκειμένου να ερευνά άτομα για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι αποτελούν απειλή, πυροδοτώντας ανησυχίες για τις ελευθερίες των πολιτών.

2002: Ο νιγηριανός δημοσιογράφος Ισιόμα Ντανιέλ εξοργίζει του μουσουλμάνους γράφοντας για τον προφήτη Μωάμεθ και την Μις Κόσμος και προκαλώντας ταραχές που άφησαν περισσότερους από 200 νεκρούς.

2004: Ο ολλανδός σκηνοθέτης Τέο βαν Γκογκ δολοφονείται ύστερα από την προβολή της ταινίας του στους κινηματογράφους, με θέμα τη βία κατά των γυναικών στις ισλαμικές κοινωνίες.

2005: Βρετανική νομοθεσία για το οργανωμένο έγκλημα απαγορεύει τις διαμαρτυρίες χωρίς ειδική άδεια σε απόσταση μικρότερη του ενός χιλιομέτρου από το κοινοβούλιο του Λονδίνου.

Όταν αναφερόμαστε στην ελευθερία του λόγου, δεν μιλάμε απλά για τον προφορικό και τον γραπτό λόγο, αλλά και για άλλες μορφές έκφρασης, όπως είναι η τέχνη. Το πώς την αντιλαμβάνεται κανείς έχει άμεση σχέση με τις ρίζες του, την κοινωνία στην οποία έχει μεγαλώσει και τις αρχές που έχει πάρει από αυτήν. Όλα τα κράτη ανά τον κόσμο βάζουν τους δικούς τους περιορισμούς, βασισμένους στα ήθη, στην πολιτική ατμόσφαιρα και, βέβαια, στην ιστορία τους. Για παράδειγμα, μια μορφή περιορισμού που σχεδόν όλα τα κράτη ακολουθούν, είναι εκείνη που αφορά τη συκοφαντική δυσφήμιση.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, η ελευθερία του λόγου κατοχυρώνεται από την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών.

Η ελευθερία του λόγου είναι η δυνατότητα της έκφρασης χωρίς λογοκρισία. Πάνω από όλα είναι δικαίωμα όλων. Ένα δικαίωμα που δεν πρέπει να στερείται και του ανάλογου σεβασμού, τόσο στον εαυτό μας όσο και στους αποδέκτες μας.

ΜΕΖΕΔΟΠΩΛΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

"ΤΟ ΣΤΕΚΙ,,
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΛΚΙΩΤΗΣ

Μαρίας Κιουρή 40 Τηλ. 210 4001277
Κερατσίνι Κιν.: 6976680051

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΘΥΜΑΡΙΣΙΟ ΜΕΛΙ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΝΤΗΣ - ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ
ΤΗΛ.: 6977061692

Ενισχύστε οικονομικά
το Σύλλογό μας.

Σας χρειάζεται.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Βαμβάτσικου Σπυριδούλα

Ελαφόνησος
τηλ:27340 61390
Κιν:6977. 016276

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΟΥ
ΑΓΧΙΑΛΟΥ 232 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ. 210 46 13 515 - 210 4623041
ΚΙΝ. 6978.044477 ΟΙΚΙΑ

ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

- ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΨΥΚΤΙΚΟ ΘΑΛΑΜΟ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
- ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΣΤΕΦΑΝΑ - ΣΤΟΛΙΣΜΟΥΣ ΟΙ ΑΠΟΡΟΙ ΔΩΡΕΑΝ

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

"Σκόρπιες αναμνήσεις"

Καθισμένος όπως πάντα στο γραφείο μου, παιδεύω το φτωχό μου μυαλό, να βρει κάποιο θέμα, για να κλείσω τη στήλη της εφημερίδας Ε. Είναι κι αυτό μια απασχόληση, άλλοτε ευχάριστη, κι άλλοτε να θολώνει ο νους, αφού είμαι υποχρεωμένος να ξεθάψω ιστορίες πολλών χρόνων. Σηκώνω τα μάτια, και κοιτάζω το τοίχο στο γραφείο, ο οποίος είναι γεμάτος με φωτογραφίες, και πιστέψτε με, με τις ίδιες φωτογραφίες που ήταν στο πατρικό σπίτι, και που μεγαλώσαμε παρέα όλη η οικογένεια. Τις έχω ξεσηκώσει, και έχουν πάρει τη θέση τους στο σπίτι μου, εδώ στους αντίποδες, καμιά δεκαριά χιλιάδες μίλια μακριά. Ξέρω σε τι σημείο του τοίχου στη σάλα (επίσημο σαλόνι) ήταν κρεμασμένες. Τώρα, εάν ακόμα βρίσκονται στη θέση τους ή όχι, δεν θέλω να το σκέπτομαι. Ένα μόνο θα ήθελα αν μπορούσα, σ' αυτό το συρτάρι της μνήμης, να κλείδωνα όλες τις θετικές (ευχάριστες) αναμνήσεις, όχι τις αρνητικές, γιατί αλλάζει η ροή του ποταμού που λέγεται ζωή. Σ' αυτές τις φωτογραφίες, ξέρω και τη παραμικρή λεπτομέρεια, ακόμα και τι γράφουν στο πίσω μέρος. Πολλές φορές πιάναμε τη κουβέντα με το πατέρα μου, και μούλεγε τα πάντα. Θυμάμαι σαν συζητούσαμε, έλεγε στη μάνα μου. Βρε Λαμπία, ψήσε ένα μισαδάκι ακόμα. Μα

τα φλιτζάνια τάχετε ακόμα μπροστά σας. Δεν πειράζει, το τραβάει η περίπτωση. Το ημερολόγιο γράφει. Πέμπτη 15 Οκτωβρίου 2009. Σηκώνω τα μάτια και βλέπω μια φωτογραφία που στο κάτω μέρος γράφει: Ο ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ ΦΟΡΤΟΥΝΙΑΣΜΕΝΟΣ. 15-10-1952. Υ.Κ. ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ, ναύτης Ιωάννης ΠΑΣΣΑΚΟΣ. Δείχνει τη πλήρη του, σκεπασμένη απ' το κύμα. Έχουν περάσει σχεδόν καμιά εξηνταριά χρόνια, και κάνω τη σκέψη, μιας και αναφέρομαι στα πλοία, αυτή η φωτογραφία ταιριάζει. Θα τη δουν και πολλοί απόμαχοι ναυτικοί, να θυμηθούν τα δικά τους. Το ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ εκτελούσε τη γραμμή Πειραιά, Μεσσήνη, Νεάπολη, Λισσαβώνα, Χάλιφαξ (Καναδά) Ν.Υ. κουβαλώντας κι αυτό τι άλλο, μετανάστες. Ήταν στη γραμμή από το 1949, έως το 1955, οπότε αντικαταστάθηκε από το άλλο πλοίο της εταιρείας GREEKE LINE ΟΛΥΜΠΙΑ. Από το πλήρωμα, μόνο μπάρμπα Σπύρος και πατέρας μου ήταν Βατικιώτες. Όλοι οι άλλοι, Ανδριώτες. Το Νέα Ελλάς ύστερα εκτελούσε δρομολόγια Αμερική Γερμανία, έως ότου πήγε για παλιοσίδερα. Το 1955, σκαρτζάρι ο πατέρας μου, και πάει, στο ΟΛΥΜΠΙΑ. Πάντα ήταν τιμονιέρης, και στη βάρδια 8-12, μέχρι που παροπλίσθηκε. Το ΟΛΥΜΠΙΑ ήταν και το δικό μου πρώτο μπάρκο 58-59, έως ότου πήγα στρατιώτης.

Αυτή τη φωτογραφία στέρνω για την εφημερίδα, νομίζω ότι είναι η κατάλληλη, αφού στο όλο θέμα στη στήλη, είναι γύρω από τα πλοία. Τώρα που γράφω αυτά, θυμήθηκα κάποια λεπτομέρεια.

Στο ΠΑΤΡΙΣ βρήκα κάποιον μπάρμπα Γιάννη πολίτη (Ανδριάτη) ο οποίος ήταν στο Νέα Ελλάς, και γνωριζόντουσαν καλά με τον πατέρα μου.

Μετά είχε μείνει στην Αμερική, οικογένεια δεν έφτιασε, ήταν παντέρνημος και μόνος που λένε.

Μπαίνει στο ΠΑΤΡΙΣ, για να συμπληρώσει τα συντάξιμα χρόνια. Του άρεσε το ποτήρι, καθόταν στη τραπέζα με κάποιον Σταύρο Ρούσσο, αφού το κοπανούσαν, άρχιζε ο μπάρμπα Γιάννης το σιγοτραγούδο.

Τ' άστρα ποτέ δεν σμίγουνε
έτσ' είναι δικασμένα,
να ζούνε πάντα μοναχά,
κι εκείνα σαν εμένα.

Θέλω να πω το πόνο μου
απάνω σ' ένα βράχο
για να μ' ακούει η θάλασσα
την ώρα που θα κλάψω.

Εγώ τότε ήμουν στην τραπέζα των αξιωματικών, τον φώναζα και τα λέγαμε. Μούλεγε πολλά, τα δυο στίχια που γράφω, αξίζει το κόπο να τα

διαβάσετε. Είναι από κάποιον που τάλεγε, γιατί τάνοιωθε. Αλήθεια, τι σου είναι η μνήμη του ανθρώπου. Εκεί που νομίζεις ότι η μυαλοθήκη άδειασε, ξεφυτρώνουν σαν πύρινες γλώσσες οι αναμνήσεις. Αυτά τα δυο στίχια, μούχαν κάνει εντύπωση εκείνη την εποχή, αλλά ποτέ δεν είχα καθίσει να τα ψιλοκοσκινίσω για να δω τη σημασία τους.

Τάχα κρατήσει σημειωμένα σε κάποιο μπλοκάκι, και γράφω. ΠΑΤΡΙΣ, Φλεβάρης 1968.

Τώρα που κάθομαι και τα ξεψαχνίζω, καταλαβαίνω το νόημά τους και τη σημασία τους, και γιατί ο μπάρμπα Γιάννης τάλεγε με κείνο το πικρό και μελαγχολικό παράπονο. Αιώνια σου η μνήμη μπάρμπα Γιάννη, που να φανταζόσουν ότι μετά από τόσα χρόνια, θα σε θυμηθεί κάποιος, και μάλιστα τόσο μακριά. Πολλά είναι τα θέματα που αναφέρομαι, και ίσως το τελειώμά τους να μην είναι εκείνο που πρέπει, γιατί αναλογιζόμενος το χώρο της εφημερίδας, προσπαθώ να συμπυκνώσω το περιεχόμενο.

Θα γράψω δυο λόγια για τις σκόρπιες αναμνήσεις.

Αλήθεια, πόσοι από μας στο φτωχοκάλυβο που γεννηθήκαμε, μεγαλώσαμε, και που ανοίξαμε τα φτερά μας για τη δική μας ζωή, δεν ερχόμαστε σε καθημερινή επαφή, με πράγματα, με φωτογραφίες; Πόσοι από μας σαν μπαίνουμε στο φωτοκάλυβο, - όσο υπάρχουν ακόμα - , δεν στεκόμαστε σε κάθε γωνιά, και η μνήμη μας φέρνει τόσες αναμνήσεις; Μα και νάχει καταδαφιστεί, σαν περάσουμε από κει, η εικόνα του παλιού Ξανάρχεται μπροστά μας, θυμάμαι το πατέρα μου που μούλεγε σαν πηγαίναμε στο πατρικό του. Σ' αυτή τη γωνιά καθόμουν εγώ, και έλεγε για όλα του τ' αδέρφια, θυμόταν όλες τις λεπτομέρειες, Εδώ είχε μια κασέλλα ο παππούς, και κρεμούσε την πρόκα τη διμούτσουνη, και έβαζε τα μπαρουτόσκαγα, και από πάνω στο τοίχο, κρεμούσε το τουφέκι του. Όταν κάποια φορά ο πατέρας μου περνούσε από τη μάντρα του μπαρμπαλέκου και είδε τη κασέλλα πεταμένη, τη ζαλώθηκε και τη πήγε σπίτι.

Αφού τη σενιάρισε, την έβαλε σε μια αγκυλιά. Ότι υπήρχαν, θέλω να πιστεύω ότι υπάρχουν. Τάλεγε, και τα μάτια του πλημμύριζαν. Τώρα καταλαβαίνω πολλά. Γι' αυτό κάνω έκκληση, όσα μπορείτε να σώσετε από το σπίτι που υπήρχαν σαν γεννηθήκαμε και μετά, ΣΩΣΤΕ ΤΑ. Έχουν μεγάλη αξία. Τώρα εάν οι μεταγενέστεροι τα κρατήσουν, ας μη το σκεπτόμαστε.

ΤΖ. Π.

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Κάποτε πριν μια 15ετία που βρισκόμαστε στο μαγαζί του Γιωργούλη πίνοντας το καφεδάκι, πατέρας μου και μπαρμπατώνης, σε κάποια στιγμή, λέει ο Γιωργούλης. Εσείς που έχετε καβατζάρι τα χρόνια, πως σας φάνηκε η ζωή. Τον κοίταξε ο πατέρας μου και λέει. Είναι σαν να μπήκαμε από τη πόρτα, και βγήκαμε από το παράθυρο, και έκανε μια κίνηση του χεριού του. Αυτό αρχίζουμε να βλέπουμε και να καταλαβαίνουμε και 'μεις. Μέχρι να τελειώσουν οι ευχές του καινούργιου χρόνου, ετοιμαζόμαστε για τον επόμενο, που σε λίγο μπαίνει.

Στ' αδέρφια μου, συγγενείς, απόδημους, χωριανούς και φίλους, ευχόμαστε όλοι εμείς οι Αυστραλολαφονησιώτες, Καλά Χριστούγεννα, και ο καινούργιος χρόνος να είναι χαρούμενος, με υγεία, χαρά και προσηπ.

Καλές γιορτές
όπου και να βρισκόσαστε.

Σε χωριανούς κι απόδημους
με τη φτωχή μου σκέψη,
εύχομαι νάχετε χαρά,
και του Θεού τη Σκέπη.



άντα στη ζωή του καθενός μας, θα συμβεί και κάτι, που θάχει μια ξεχωριστή θέση, δεν έχει σημασία αν αυτό το κάτι είναι μικρό ή μεγάλο. Σημασία έχει η πράξη. Κάτι τέτοιο συνέβη και σε μένα, και είμαι πολύ συγκινημένος από τη καλοσύνη και το μεγαλείο που διαθέτει αυτός ο υπέροχος άνθρωπος (παιδί) ο Γιώργος Σαρ. Παπούλιας (Σαραντάκος). Δυο φορές τον έχω δει στα χρόνια μου. Και το σπουδαιότερο - για να μη μακρυγορώ - είναι, ότι σ' αυτή τη μεγάλη και σπουδαία στιγμή της ζωής του, στο γάμο του, δε με ξέχασε. Μου έστειλε το προσκλητήριο. Με καλεί στο γάμο του, στη χαρά του. Με συγκίνησες αγαπητέ Γιώργο. Από τα βάθη της ψυχής μου, εύχομαι να ζήσετε. Πάντα η χαρά, η αγάπη και η ομόνοια, να είναι οι σύντροφοί σας. Να ζήσετε.

Με εκτίμηση
ΤΖ. Π.

« Η ΕΛΛΑΦΟΝΗΣΟΣ »

Κωδικός 2792

Τοπική δημογία εφημερίδα

Γραφεία:

Αγγιάλου 115, Πειραιάς 185 46

Τηλ.: 210-4632.910 Fax: 210-4632.910

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ

«Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΡΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115 ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ &

MARIA ELENH ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ Ο.Ε.

Κολοκοτρώνη 144 Πειραιάς

Τηλ.: 210-4182591

e-mail:mourousias1@yahoo.gr